

De oprichter, Johan Steenbergen, is in 1886 te Meppel geboren. Eerst heeft hij een groothandel in chemische producten gehad in Meppel of in Zwolle.

De fabriek is opgericht in 1912. De naam was toen IHAGEE KAMERAWERK STEENBERGEN & CO, waarbij IHAGEE staat voor Industrie-und HandelsGesellschaft. Het eerst bekende adres is Marcolinistrasze 8 in Dresden. Later is een veel groter gebouw betrokken aan de Schandauerstrasze 24. Dit gebouw is niet in een keer neergezet: in 1920 werd er nog een deel aangebouwd. Steenbergen heeft CKX Sr verzocht te helpen bij het aantrekken van kapitaal voor de uitbreidingen. De aanduiding "Striesen" die op een straatnaam lijkt, en met verschillende "huisnummers" er achter in diverse vooroorlogse advertenties wordt aangetroffen, werd alleen gebruikt om te kunnen nagaan op grond van welke publicaties de binnenkomende reacties tot stand gekomen waren.

Voor de oorlog werden de voor Exakta geschikte objectieven, die van verschillende fabrikanten afkomstig waren, alleen geleverd door Ihagee.

Steenbergen werd in 1930 benoemd tot Nederlands consul in Dresden. Volgens CKX heeft Steenbergen een deel van de aandelen van zijn onderneming (28%?) uitgekeerd aan zijn "werkmeister". Zo was in ieder geval de situatie toen het bedrijf in 1942 werd omgezet in een naamloze vennootschap. Steenbergen zelf bezat de overige 70-72%.

In de oorlog werd het Nederlandse eigendom als vijandelijk vermogen in beslag genomen. De fabriek werd geplaatst onder een "Verwalter" die de directie ontsloeg. Steenbergen is in 1942 uitgeweken naar San Francisco. Hij was met een Amerikaanse getrouwd.

Door de oorlogshandelingen zijn vrijwel alle gebouwen, machines en voorraden van de fabriek verloren gegaan. De productie is zes jaar lang onderbroken geweest. Een kleine groep vroegere medewerkers heeft met grote moeite het niet geheel verwoeste fabrieksgebouw Blasewitzer Straszze 41/43 ontruimd en hersteld; daarna heeft men enkele machines en wat gereedschap geborgen en gerepareerd. Daarmee is men de productie van de Kine-Exakta weer begonnen.

Na de oorlog werd in 1945 het in Duitsland aanwezige buitenlandse bezit op grond van de overeenkomst van Potsdam onder beheer gesteld. In deze overeenkomst is een clause opgenomen dat dit beheer zal worden opgeheven bij het sluiten van het vredesverdrag tussen de geallieerden en Duitsland. Aangezien dit vredesverdrag niet tot stand is gekomen, is de AG officieel onder beheer gebleven.

Op 30.11.59 vond de "zetelverplaatsing" plaats van Ihagee Kamerawerk AG van Dresden naar Frankfurt am Main. De trustschap in Dresden heeft de rechtsgeldigheid van deze handeling aangevochten. Het Oberlandesgericht stelde haar in het ongelijk, maar van die uitspraak is zij in beroep gegaan bij het Bundesgerichtshof te Karlsruhe.

Van 01.01.61 af heeft Dresden (welke instelling?) licentierechten betaald aan Ihagee te Frankfurt. Steenbergen ontving 150.000 West Marken per jaar. Dit is enkele jaren goedgegaan. Het 50-jarig bestaan van de Ihagee-fabriek is in 1962 gevierd in West-Duitsland door Ihagee-West. De Oost-Duitse overheid was daartegen gekant, maar heeft niet kunnen beletten dat verschillende importeurs dit jubileum hebben bijgewoond.

Ihagee West heeft nog geprobeerd de importeurs een soort licentieverheffing op te leggen. Deze hebben eerst gepoogd de voorgenomen heffing te verhalen op de fabriek in Dresden. Dat is niet gelukt. De regeling is niet tot stand gekomen. Daarna is de merkenstrijd met processen ontbrand.

Een combinatie van oude en nieuwe aandeelhouders heeft in ---- het IHAGEE KAMERAWERK A.G. WEST-BERLIN opgericht, als voortzetting van de oude fabriek te Dresden. Op 01.07.66 was het adres: Koloniestrasze 133-135, Berlin 65. Ihagee-West heeft niet alleen cameras laten bouwen, maar ook onderdelen voor de Oostduitse Exakta. Bekend is een geheel verchromde prismazoeker met opschrift "Germany" en met koperen schroefjes. Hierbij hoorde een leren tasje, waarin ook ruimte was voor een extra instelglas. De bijbehorende instelglazen waren ook van Ihagee-West afkomstig.

Steenbergen is in 1945 op verzoek van de Nederlandse regering teruggegaan naar Duitsland, eerst als lid van de militaire missie. Daarna is hij consul geweest te Hannover en te Embden. Deze laatste functie heeft hij tot zijn 75ste jaar uitgeoefend. Hij overleed op 07.03.67 op 80-jarige leeftijd in Osnabruck en werd begraven op het Poppendorfer Friedhof te Bonn. Hij was officier in de orde van Oranje Nassau.

Na de oorlog waren er volgens Heynderickx in West_Duitsland vier vertegenwoordigers van Ihagee:

- Berlijn Manderman (ook relatie met Harwix)
- N-Duitsland Kannegiesser
- M-Duitsland Koehler
- Z-Duitsland Giebe

De eerste drie hebben in 1968 onder dwang van Dresden Beroflex geïmporteerd.

Omstreeks 1980-1981 heeft Manderman geïnvesteerd in Schneider. De familie S was toen al uit het bedrijf getreden. In 1982 is Schneider failliet gegaan. In 1983 zou Manderman volgens H de rechten van het merk Exakta gekocht hebben van Ihagee Dresden. Vermoedelijk heeft hij ook een overeenkomst weten te sluiten met Ihagee West, want de Zwitser die het werk voor Ihagee West verrichte stopt ermee. Deze actie van Manderman zou zitten achter de aankondiging van een nieuwe type goedkope camera onder het merk Exakta, maar met K-bajonet. Deze camera's zijn in de fotovakpers aangekondigd.

Volgens E.H.Erhard: echtgenote van Johan Steenbergen is Elisabeth Nussbaum (spelling niet zeker) duits/amerikaans; moeder was Sofie Brummer (spelling onzeker) van duitse afkomst. Erhard heeft foto van zaak van Steenbergen in Meppel. S. heeft geen kinderen gehad.

De Ihageefabriek heeft patenten in Duitsland, Engeland, Zweden en de Verenigde Staten maar niet in Nederland, Waarschijnlijk omdat in Nederland door het ontbreken van een camera-industrie geen concurrentie te vrezen was.

Heynderickx: In de VS heeft in 1970/71 voor een lagere rechter een proces gediend met als vonnis dat geen van beide partijen meer het recht zou hebben op het voeren van het merk Exakta. Daarna zijn Oost en West tot een overeenkomst gekomen over gebruik door beiden van beide merken (Ihagee en Exakta). Waarschijnlijk is toen door Oost aan West betaald. Deze overeenkomst gold voor de wereld inclusief West Duitsland. In Nederland ging dit pas een jaar na ondertekening van de overeenkomst in. Daarna is er bij het verschijnen van de Real een conferentie gehouden in Dresden met alle vertegenwoordigers uit de hele wereld, waarbij de Oostduitse fabriek heeft voorgesteld zijn produkt een heel andere naam te geven. Dit is o.a. vanwege de enorme reclamekosten door de aanwezigen afgewezen. Op het voorstel van de engelse vertegenwoordiger aan de Oostduitsers om de aandelen van de eigenaren over te nemen werd niet ingegaan.